

Nr 361

Av herr Larsson i Umeå m. fl., om kreditgarantier till deltidsjordbrukare.

(Lika lydande med motion nr 287 i Första kammaren)

Vad det gäller jordbruksstödet kan för närvarande kreditgaranti utgå till jordbrukare som har sin huvudsakliga sysselsättning inom jordbruket eller ett kombinerat jord- och skogsbruk. Stöd i denna form kan enligt nuvarande bestämmelser ej utgå till deltidsjordbrukare som har sin huvudsakliga inkomst från annan förvärvskälla. Det finns en stor grupp personer, sysselsatta inom olika näringar, som samtidigt driver mindre jordbruksenheter och som är utestängda från möjligheten att erhålla kreditgaranti om de vill förbättra sin bostad eller göra någon annan investering för att förbättra lönsamheten för jordbruket. Det är allt vanligare att dessa s. k. deltidsjordbrukare är sysselsatta vid någon näraliggande tätort eller vid närbeläget anläggningsarbete och jämsides med denna förvärvskälla bedriver jordbruk. Utnyttjandet av bostaden som redan finns lättar också trycket på bostadsmarknaden. Skulle bindningen vid jordbruksdriften upphöra torde det vara sannolikt att flyttning sker till närheten av arbetsplatsen, vilket i regel är samma som tätorten. Vidare har man inom rena landsbygdsområden en grupp hantverkare som vid sidan om jordbruket utför yrkesarbete inom skilda yrken för övrig befolkning. Tillgången till denna arbetskraft torde vara ovärderlig för många landsbygdsdelar då eljest underhålls- och reparationskostnader skulle ställa sig alltför höga. Ur service-synpunkt utgör denna grupp kombinerade hantverkare och jordbrukare ett värdefullt tillskott. Deltidsjordbruket utgör en form av elasticitet hos näringslivet och en rörlighet av arbetskraften som från det allmännas sida finns anledning att stödja. En alltför stor uttunning av befolkningen inom landsbygdsområden har även nackdelar för tätortens befolkning om den skall kunna utnyttja landsbygdens rekreations- och trivselsvärden. Starka skäl talar för att denna grupp av yrkesutövare bör stimuleras att fortsätta sin verksamhet och ges stöd härför.

Kombinationen jordbruk och skogsbruk samt annat kompletteringsarbete i hela den utsträckning som de ekonomiska och praktiska möjligheterna medger bör tas till vara, och det torde för stora grupper av mindre jordbrukare vara ett livsvillkor att så sker. Kreditgarantier till denna grupp torde ur samhällets synpunkt vara en billig form för stöd.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om förslag om sådan ändring i bestämmelserna om kreditgarantierna till jordbrukare att även deltidjordbrukare kan komma i åtnjutande av dessa garantier.

Stockholm den 24 januari 1968

<i>Sigvard Larsson (fp)</i>	<i>Henry Berndtsson (fp)</i>	<i>Anders Jonsson (fp)</i>
<i>Olle Westberg (fp)</i>	<i>Mac P. Hamrin (fp)</i>	<i>John R. Anderson (fp)</i>
	i Kalmar	
<i>Elias Jönsson (fp)</i>	<i>Olaus Nyberg (fp)</i>	<i>C.-G. Enskog (fp)</i>
i Ingemarsgården		
